

[Kai Moltke.]

om anerkendelse af Hanoi, som er fremsat her i tinget, og jeg vil opfordre til ude omkring: lad ingen kandidat slippe fra et valg-møde, uden at han klart har besvaret de krav, der stilles af en voksende del af den danske befolkning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Per Hækkerup): Jeg er desværre ikke i den lykkelige situation, at jeg kan sige tak til ret mange af ordførerne og heller ikke til udenrigsministeren, og det er jeg i og for sig ked af, for i virkeligheden er det jo nok så ejendommelig en situation. Vi er alle sammen — tror jeg — enige om, at de folkeretlige forudsætninger for at anerkende regeringen i Nordvietnam er til stede. Ministeren hævder, at vi har foretaget en de facto anerkendelse; ministeren hævder, at vi har diplomatiske, men altså tilfældige forbindelser med regeringen i Hanoi; hvis jeg tør bruge ordet tilfældig om en sådan begivenhed, at udenrigsministeren modtager en delegation fra regeringen i Hanoi, så er det tilfældigt. Men en fast forbindelse, en normal forbindelse, det vil en del af dette hus ikke være med til.

Jeg skal ikke gå nærmere ind på hele ministerens argumentation og de mange beklagelser, ministeren gav udtryk for, det får stå hen, men jeg vil gerne beskæftige mig med sagens indhold. Udenrigsministeren sagde, at vi skal ikke optage diplomatiske forbindelser som et politisk middel. Vi anerkender regeringer, hvad enten vi sympatiserer med dem eller ikke. Ja, det er vi da enige om. Hvis vi kun anerkendte de regeringer, vi sympatiserede med, så ville antallet jo være forholdsvis beskedent. Men når hr. Poul Schlüter siger, at tidspunktet for en anerkendelse er det tidspunkt, der er politisk egnet, så må jeg gå ud fra, at hr. Poul Schlüter i hvert fald anlægger en politisk betragtning over for anerkendelsen og oprettelsen af diplomatiske forbindelser. Det vakler altså lidt med argumentationen henholdsvis på regeringsbænkene og hos underlaget for regeringsbænkene.

Jeg skal slet ikke komme ind på de betragtninger, hr. Per Federspiel gjorde gældende. Når hr. Per Federspiel allerede er så langt inde i valgkampen, at han beskyldte os for storhedsvanvid, så tror jeg ikke, der

er nogen grund til at tage en diskussion op med ham.

Adskillige af ordførerne sagde: hvorfor kommer socialdemokratiet med dette forslag nu, hvorfor kunne man ikke vente til oktober? Jeg er da meget modtagelig for det synspunkt — oktober, den magiske måned — og jeg har med stor interesse noteret mig, at man tilsyneladende er på vej i regeringspartierne til en erkendelse af, at tidspunktet er meget nær. Jeg har her et citat fra en tale, hr. Stetter, den konservative gruppeformand, berigede nogle tilhørere med nede på Lolland. Citatet er fra Folketidende. Hr. Stetter fik stillet et spørgsmål, og så svarede hr. Stetter:

„Jeg opfatter sagen som politisk drilleri. Socialdemokratiet og Per Hækkerup vil gerne drille de radikale og forsøge at sprænge regeringssamarbejdet. Noget andet er, at vi måske senere vil gå ind for en anerkendelse, hvis Norge følger Sverige i spørgsmålet.“

Hr. Stinus oplyste os om, at det gør Norge altså i oktober, den magiske måned oktober. Hr. Stetter er altså parat til at være med i oktober, sådan må jeg forstå udtalelsen på Lolland, for jeg er sikker på, at hr. Stetter siger det samme på Lolland, som han siger, når han er hjemme i Ålborg og herinde i tinget.

Jeg havde forestillet mig, at vi skulle behandle dette forslag til beslutning på normal maner og sende det i et udvalg. Men jeg må indrømme, at efter at jeg lyttede til hr. Stinus, så har jeg fået det, man på engelsk kalder „second thoughts“, så har jeg tænkt mig om igen, for hvad sagde hr. Stinus? Hr. Stinus sagde: det radikale venstre er af den opfattelse, at Danmark hurtigst muligt skal anerkende Nordvietnam, og at regeringen efter valget skal optage forhandlinger med Norge med henblik på en samtidig anerkendelse fra norsk og dansk side. Nu ved vi jo, at statsministeren i hvert fald går rundt og håber på, at det bliver den nuværende regering, der skal fortsætte. Det vil altså sige, at lederen af det parti, som er indstillet på, at en regering straks efter dannelsen efter valget skal optage forhandlinger med Norge om anerkendelse af Nordvietnam, samtidig er indstillet på, at den nuværende regering fortsætter. Jeg vil der-